

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν μοναζουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος ,αʹϣκ'(1920).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ

Μικραγιαννανίτου

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων

αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠδὴ 4 Πα ρ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σακουσο ο ον μου ει σα α κουου σο ον μου
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κεκρα
ξα προς σε ε ει σακουσο ο ον μου ου
προσχεσ τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κεκρα γε ναι με προς σε ε ε
ε ε ει σακουσο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σακουσον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
μαρ τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ωσει παχος γης ερηρα γη επι της γης

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ

μοι μου επι σοι οι ηλπισα μη αντανελης την ψυ

χην μου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν

το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

ανομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμιεγωεως αν παρελ

θω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προς Κυ υριον εδεηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ₂ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂ συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θηνσφο δρα ^π₉

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ₂ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ₂ του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^π₉

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^π₉


Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π₉ Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου ^π₉

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα ^Δ₂ εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^π₉

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ὡ τοῦ παραδόξου. Ἦχος ἦ Πα ρ 

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, ^Δ₂ τίς

ὑποστήσεται; ^Δ₂ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν ^Δ₂

Ω τς πα ρα δο ξς θαν μα τος ^Δ₂ εν ε σχα τοις και

ροις ως περ λυχ νος παμ φω τος ^π₉ Νε κτα ρι ος ο σο φος τω

κο σμω ε ε λα αμ ψε ^π₉ και ην γα σε τοις πι στοις ^Δ₂ Ευ α

γγε λι ς το φω ως το υ περ λαμπρον ^π₉ εν λο γω θε ο

πρε πει ^Δ₂ και πο λι τει α Α με εμ πτω και κρειτ το νι ^π₉

ο θεν τη τς Πα ρα κλη η η τς ^Δ₂ δω ρε α δε δο ξα

σταί και πα ρε χει α πα αυ στωσ τοις αι τσ σι τα
ι α α μα α τα

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ ρι ον

Β α βαι της σης προ μη θει ει ας Χρι στε συ γαρ ως

υ πε ε σχθ αυ μα στωσ ε δο ξασας Νε κτα ρι ον τον σο

φον ως φι λον γνη η σι ι ον θαυ μα των τη δω ρε α

τον σε δο ξα σαν τα βι ι σ λαμ προ τη τι δει κνυ ων

πα σι σα φως της προς σε Σω τερ α γα α πησ την δυ να

μιν ο θεν ταις αυ τσ προ σβει ει ει αις των πται σμα των α

φε σιν και ει ρη νην τε λει ει αν η μιν δι δσ

Υ πε ρα α γα α θε

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας ἐλ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Σ η με ρον λαμ πως ευ φραι νο νται τη κοι νη σθ

μνη η μη ^Δτων πι στων οι συλ λογοι ^π9 Νε κτα ρι ε ι ε
 ρε υ μνο λο γη εν τε ες σε ^π9 χο ρευ ει δε μυ στι κως ^Δ
 η τσ Χρι στσ Εκκλη σι ι α τη δο ξη σσ ^π9 ε δραι ω
 μα αρ ρα γες ^Δεν ταις ε σχαταις η με ε ραις ευ ρσ σα
 σε ^π9 ε ξαι ρε τως δε η νη η η σος ^Δτης Αι γι νης
 γαν νυται ^π9 ωσ περ ολ βον πλτ ε σα ^Δτα μυ ρι πνο
 α σλ ει ει ψα α να ^π9

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ποίσις εὐφημιῶν. Ἦχος ^π9 Δι-θ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

^Δ ^π9 ^χ εκ πα σω

ωντων α νο μι ω ω ων αυ του ^Δ

Π ^Δι οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε εμ

μα α α α σιν ^ε α να δη η σω ω ω με εν

το ο ον Ι ι ι ε ρα αρ χην ^Δ τον αρ τι φα νω

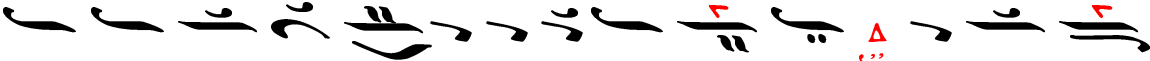








ω ωως α να λα α αμ ψα α α ντα ^ε και την Εκ ^{Νη}

κλη σι ι α α αν φαι δρου υ να α α α ντα ^Δταις ^θ

της ευ σε βει ας λά α αμπη δο ο σι ^Δ το νε ε
 ε ε ον των Ορθο δο ο ξων εγ καλ λω ω ω
 πι ι ι ι σμα ^θ τον πα α α α λαι Αρχι ε
 ρε ε ων τον ο μο ο ο ζη η η η λον ^θ τη γαρ
 αυ τω ων πό ο λι τει ει α ^Δ νθ νε χως στοι
 οι χη η η η η σας ^θ ε δο ξα α σθη η πα α
 ρα Χρι ι στθ ^Δ τθ πα α σι πα ρε ε ε χο
 ο ο ο ντος ^{Δι} δι αυ τθ ^θ το με γα ε
 ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

Στίχ. ε'. Αινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν ^Δ




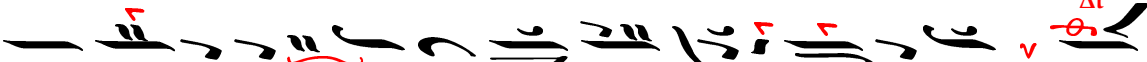
^Χ παν τε ες οι λα α οι ^Δ
Π ^{Δι} οι οι οι οισ με λω δι κοι οι οι οισ α α α
 σμα α α α σιν ^θ ε παι νε ε σω ω ω με εν
 το ο ον ^Δ Ι ι ι ε ρα αρ χην ^θ τθ Θε ο τον θει
 ει ει ει ον θε ρα α α πο ο ο ο ντα ^θ και τω α
 ρε τω ων το ο ο κει μη η λι ι ι ι ον ^θ ^{Δι} θε


 ο λο γι ας τη η ην κι θα α ραν τον α α

 α αρ τι τη Εκ κλη σι ι α Α να βλυ υ υ

 σα α α ντα το νε ε ε ε κταρ της ευ σε

 βει ει ας τον ς ρα α α νι ι ι ι ον λο γω

 της χα α ρι ι τος θει ει ω εκ σο φων χει

 ει λε ε ε ε ε ων και θαυ μα α τω ων τηην

 δω ρε ε α αν θε ο ο θεν δο ξα α α ζο

 ο ο ο μεν τον θε ο ο λη πτον Νε κτα

 α α ρι ι ι ι ον

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

 με νειεις το ο ον αι ω ω να

Ποι οι οι οισ πνευ μα τι κοι οι οιοις ρη η η

 μα α α α σι μα κα ρι ι σω ω ω με εν

 σε ε ε Ι ι ι ε ρα αρ χα τον εν με σω κο

 ο ο ο σμ βι ω ω ω σα α α α ντα βι ον α

 λη θω ως ε ε εν θε ω ω τα α α α τον πρα

ξε σι ο σι αις και αι αι α με εμ πτοις ε ντε ε
 ε ευ θεν Μο νην α γι ι αν Θε ω ω ι ι ι
 δρυ υ υ υ σας ως α α α αλ λον ψυ χων λι
 με ε να Α κλυ δω ω ω νι ι ι ι στον εν τη
 Αι γι ι νη η τη νη η σω ην α παυ στω ως
 σκε ε ε ε ε πε συν τω τα αυ τη ης κα α θη γη
 η τη η Νε κτα α ρι ε Ο ο ο σι ι ι
 ι ε Δι ο νυ σι ι ω τω θε ο ο ο
 φρο ο ο νι

Δόξα. Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
 η με ε ρον φαι δρω ως εξ ε λαμ ψεν ως
 α στηρ νε ε ο φα α νης η νε α πα νη η
 η η γυ υ υ υ ρις τσ Ι ε ρα ρ χ ς ς ς

Νε ε ε κτα α ρι ι ι ς την Εκ κλη σι ι αν
 κα τα α λαμ που υ νϋ ϋ ϋ ϋ σα δευ τε ε
 εν των ορ θο δο ο ξω ω ων τα α πλη η η θη
 εν φω νη α γαλ λι α α α α σε ε ε ε
 ως τϋ ϋ τω ε εκ βο η η σω ω ω μεν
 χαι αι αι ροις ο των πα α λαι αι αι α α γι
 ι ι ων χα ρα κτη ρι σα ας την ζω ω ην εν
 η με ε ραις πο νη η ραις εν αις και των πολ
 λων α γα πη η η ε ε ψυ υ υ γη ως
 ε^{εις χρ.} φη ο ο Σω ω τηρ χαι αι αι αι αι ροις
 ο τη παι δει ει α την α ρε ε ε τη η ην συ
 υ να α α ψας και τω λο γω της σο φι ι
 ι ι α α α ας σϋ των πι στω ω ων τα ας ψυ
 χας φαι δρου υ υ νας χαι αι αι αι αι αι
 ροις Αρ χι ε ρε ε ω ων κα λλο ο νη η η η
 η η η η η η η της Αι γι ι νη η ης προ

ο στα α α της και της οι κει ει ει ας Μο ο
 νης αν τι λη πτωωρ θερ μο ο ο ο τα α α
 α τος δι ο παμ μα α καρ Νε ε κτα α
 ρι ι ε τω της θει ει ας με ε ε γα α α
 λω ω συ υ υ νης θρο νω πα ρι στα α α α
 με ε ε ε νος α πα αυστωσ ι κε ε ε ε ε
 τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ
 περ των πι ι στει ει ει τε ε λδ ς εν των την α
 ει σε ε βα αστον μνη η η η μνη η η ην σθ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τδ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τις μη μα καρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο
 ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε
 νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
 η ηλθεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ
 σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει γε
 νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η
 η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων
 τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
 φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο
 ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
 πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
 θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μω ω ω ω ω

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῆ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Ι δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες εἰτε τον Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες

θεου ημων

Ι δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες εἰτε τον Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και εὐλογοῦντες ε τον Κυριον

Ι δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες εἰτε τον Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Τῆ Δευτέρῃ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι' θ

Κυριος εἰσακσεται με εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α΄. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

ει σα κςσοντηςπροσευ χη ης μδ

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β΄. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε

σα ας με

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μδ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 9 Πα φ

Το ε λε ος σδ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηζω ης μδ

Στίχ. α΄. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ἐκει με κατεσκηνώσεν

Το ε λε ος σδ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

παστας η με ραστηςζω ης μϑ π ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ ο τι συ υ μετ ε μϑ ϑ ϑ ει Δ

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

παστας η με ραστηςζω η ης μϑ ϑ ϑ π ρ

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π ρ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με υ ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ υ ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με υ ρ

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μϑ υ ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με ε ε ε υ ρ

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην Ⲅ

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
Ⲅ ο θεν η ξει

η βο η θει α μ Ⲅ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην Ⲅ

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
Ⲅ φυ λα ξει

την ψυ χην σο Κυ ρι ος Ⲅ

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι Ⲅ τϷ

ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νο ον και τη ην γη η


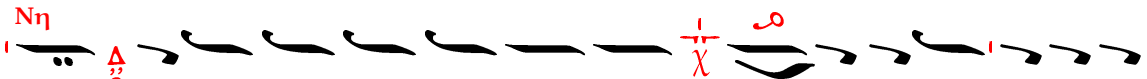


ην Ⲅ





Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε Ⲅ το ε λε

Ⲅ ο ος σϷ προ φθα α σει με Ⲅ

Στίχος α'. ^{Γα} 
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη} 
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ 
 τρω σαι αι με ^{Γα} ^{Νη}
Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε
^{Γα} 
 ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα}

Στίχος β'. ^{Γα} 
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη} 
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^Χ δρων αι μα των σω σον
^{Γα} 
 με ^{Νη}
Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε ο
^{Γα} 
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^{Γα}

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
Τοῦ Ἱεράρχου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή). [η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ᾧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ

ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(87-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(8' 14, Παροιμ. ι' 31)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίους διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην

ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἄρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστιν παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ

ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων

ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Μέλος Δοσιθεοῦ Κατουνακιώτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε^{Πα} υ φ ρ α ι ν θ εν Κυ ρ ι ι ω^π η Ο ρ θ ο δο ξ ο ς Εκ
κ λ η η σ ι ι ι α^π α γ α λ λ α και χ ο ρ ε υ ε²² η
Ν υ μ φ η Η ε κ λ ε ε κ τ η²² τ ο υ ρ α ν ι ι ς Β α^{Πα Μ}

α σι λε ε ε ε ως ⁹ ι δὲ γὰρ εν τη καθ η μα α
^M α ας γε νε ε α ⁹ α α λη θης τὸ Χρι στὸ Ι ε
 ρα α αρ χη ης ²² Νε κτα ρι ος ο Ο σι ι ος ⁹ τα πα
 λαιοι θε ο θεν δε ε δο ογ με ε να ²² ε τι α παξε
 πι σφρα γι ι ι ζει ⁹ και δι α πρυ σι ως κη η
 ρυ υ υτ τει ει ²² τη δο ξη Η ε δο ξα α σθη πα
 ρα τὸ μο ο ο νὸ ς Θε ε ε ς ⁹ ο ο θεν
 στυ λον και ε δραι ω ω μα ⁹ τὸ τον κε κτη η με ε ε
 νη ⁹ και των θαν μα των αυ τὸ την χα ρι ιν ο ο ρω ω
 σα ²² τω Νυμ φι ω σα βο η σο ον ²² Κυ ρι ι ε
 δο ο ο ο ξα α α α σοι ⁹

Ἦχος ²² Δι-θ

^{Δι} **Τ** ις μη σκι ιο τη η σει τι ις μη χο ρε ευ σει τω
 πνε ε ευ μα τι ²² ε πι τη νε α πα νη η γυ
 υ ρει ²² τὸ Ι ε ραρ χὸ ς νε ε ε κτα α
 ρι ι ι ς ²² πα σα γαρ ψυ χη η α γα α' αλ

λε ε ε ε ται ^Δ ο ρω σα τς τον δε ε ε δο ο ο
 ξα σμε ε νον ^Δ και των Α γι ων ι ι ι σο
 στα α α σι ι ι ι ον ^Δ και εν θα αυ μα α σι πε
 ρι ι ι φα α α νη ^θ ο ο ο θεν της ζω ης αυ
 τς την λαμ προ ο ο τη τα ^Δ μα κα ρι ι ζο
 ον τες βο η η η σω ω ω μεν ^θ Ι η σς Χρι
 στος χθες και ση η με ε ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον ^Δ ο αυ το ο ος και αι εις τς αι ω
 ω ω νας ^Δ

Ἦχος Γα ϕ

^{Πα} **Δ** α βι τι ι κην α να λα βο ον τε ες ρη
 η σι ιν ^{Γα} τω ι ε ρο μυ στη ^{Πα} Νε ε ε κτα α
 ρι ι ι ω ^{Πα} προσ φο ο ρως βο η η η σω με εν λε ε
 ε γο ο ο ντε ες ^{Νη} μα κα ρι ο ος ει και
 κα λω ω ω ως σοι οι ε ε ε σται ^{Πα} παμ μα
 κα α α ρι ι στε ^{Νη} Πα α α τε ερ ^{Πα} συ γαρ

σω φρο ο νως και α με εμπτως πο λι τευ σα α α με
 νος ου ρα νο ο ο φρων εν βι ι ι ι ω ω Ω
 ω ω φθης και Ι ε ρα αρ χης ο σι ι ο ος και α
 κα κο ος και ι ε ρο πρε πως τα προς τον Θε
 ον τε λε ε ε ε σας σο φως δι η κο νη η σας
 την Εκ κλησι α αν τς Χρι ι ι ι στς και
 εν θαν μα σιν α ξι ως δο ξα α α σθεις
 ναγ και αι αι αις προ ο φθα α α νεις και πα ρε ε ε
 χεις ε νι ι ι ι ι ε κα στω ω τα προς σω τη
 ρι ι ι ι αν αι αι τη η η η η η η μα α
 τα

Ἦχος Παφ

Το λο γω της χα ρι τος δι ι α πρε ε ε
 ψας Ευ α γγε λι σ της ει ρη η νης
 της δο κιμος ω φθης Πα τερ Νε κτα α α ρι ι ι
 ι ε και στο μα θει ει ει ει ο ον προ φη η η

τι ι ι ι κως και της κο σμι κης α πο στα ας
 συ υ υγ χυ σε ε ως δι η συ χι ας θε ω η
 νω ω ω θης εν τη νη σω Αι γι νης γε
 νο ο ο με ε ε ε νος εν η ψυ χων ε γει ρας
 φρο ντι στη ρι ι ον και τυ ποσ α ρε των ταις μο
 να ζσαις γε ε νο με νο ος και πα τηρ και δι
 δα σκα α λος των ο σι οις προ πο ο ντα υ υ πνον κε ε
 κοι μη σαι αι προ σβευων α πα αυ στως υ πε ε
 ερ τω ων ψυ υ χων η μω ων

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω ς ι ε ρος ο ο ο βι ο ος σκ και τω Θε
 ω ευ α ρε ε στος θε ο φο ρε Νε κτα α
 α ρι ι ι ι ε ως ξε να σκ τα α α θαυμα α τα
 Α καθ ε κα στην τε ε λεις τη δε δο με ε ε
 νη η σοι χα α ρι ι ι τι τις ον μη θα α αυ
 μα ση η σε τον ον τως α ξι ο θα α αυ

μα α α α στον η τις μη δο ξα ση η σε τον πα

 ρα Θε υ υ υ δο ο ξα σθεε ε ε ντα πη γη

 γαρ ι α μα τω ων ω φθη σα αν τα θει ει α

 σλ ει ει ει ψα α α να χα λε πας γαρ α

 σθε νει ας ι ι ω ω νται και πνευ μα τα δι ω ω

 κσ σιν α κα α α θα α α αρ τα και πας

 πι στως προ ο στρε ε ε χων ψυ χων σω τη ρι ι ι

 α αν λαμ βα α α α νει και σω ω ω μα α των

 θε ε ρα α α πει ει ει ει αν Χρι στον δο ο ο

 ξα α α ζων τον θαυ μα σω ω ω ως σε δο ξα σα

 ντα α

Δόξα.

Ἦχος Πα φ

ευ τε των πι στων αι πα τρι ι αι δευ τε

 εν αι γι νη η συν δρα α α α α μω ω ω μεν

 δευ τε και κα τι δω ω μεν ξε νο πρε πη η θα αυ

μα α α σι ι ι ι α ^{Δι} α η δε ξι α τσ Υ υ
 ψι ι στσ ^{Πα} α αρ τι ι ως ει ειρ γα α α α
 α σα α α α το ^{Κε} τον γαρ θε ο φρο να Νε κτα
 ρι ι ον ^{Δι} ως ευ α γγε λι κω ως δι α α προ ε ε
 ψα α α ντα ^{Δι} α θα να τοις χα ρι σι δο ο ξα α
 ζει ^{Πα} ως α ψευ δω ω ως ε ε πη γγει ει
 λα α α το ^{Κε} ο ο θεν και τα σε πτα Αυ τσ ο ο
 στε ε ε α ^{Δι} πλη ρη ευ ω δι α ας α νε ε ε
 δει ει ει ει ξε ^{Δι} και πη γη ην ι ι α α σε ε
 ων ^{Πα} τοις ευ λα α βω ω ως προ ο σι ς ς ς ς
 σιν ^{Κε} εξ ων ο σμησ ζω η ησ εμ φο ο ρσ ς ς
 με ε ε ε νοι ^{Πα} Δα βι τι κω ως βο η η σω ω
 ω μεν ^{Κε} με γας ει Κυ ρι ι ε και της με γα λω
 συ υ νη ησ σσ ς ς ουκ ε ε σται πε ε ε ε ρασ ^{Δι}
 δι ησ φι λαν θρωω πε ^{Πα} σω ω σον τα ας ψυ χα ας η η
 μων ^{Δι}

Ἦχος Πάφ

Και νυν και αι και εις τας αι ω ναστων
αι ω ω νων α μην
Μακαριζομεν σε θεο το ο κε Παρ θε ε νε
και δοξαζομεν σε οι πιστοι οι κατα χρε ε ος
την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
α ρ ρ η η κ τον την α ρ ρ α γ η η προ στα σι ι ι ι αν
και κατα φυ υ γ η η των ψυ χων η μω ω ω ω
ω ω ω ν

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐξανατείλας ὡς ἀστὴρ οὐρανόφωτος, καὶ αἴγλη τῶν σῶν θαυμάτων, φωταγωγῶν νοητῶς, τοὺς ἐσκοτισμένους ἐν τοῖς πάθεσιν· ὁ νοῦς ὁ θεόληπτος, ὁ φωτὸς θεοῦ ἔμπλεως ὁ ἐν τῷ νόμῳ, μελετήσας ὡς γέγραπται, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν συνέσει Νεκτάριε· λύχνος ὁ παμφαέστατος, ὁ ἤδη τῷ βίῳ σου, τῆς εὐσεβείας τὸ φέγγος, ἀυγάζων Πάτερ τοῖς πέρασι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μῆ΄ 4)

Βίον πνευματικὸν διελθὼν, ἐν οὐρανίῳ Ἱεράρχα φρονήματι, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δοχεῖον ὠφθης σεπτόν, ταπεινοφροσύνη σεμνυνόμενος, καὶ τρόποις χρηστότητος, καὶ ἀπλάστοις σου ἤθεσι, τὴν τῆς ψυχῆς σου, ὑποφαίνων λαμπρότητα δι' ἧς γέγονεν,

ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς σου. Ὅθεν τὴν τῶν λειψάνων σου, σορὸν τὴν μυρίπνοον, περικυκλοῦντες βοῶμεν, ἐν κατανύξει Νεκτάριε· ἡμῖν σωτηρίαν, καὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, δίδου ἐκάστοτε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. (ρλα΄ 9)

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, δεδοξασμένον σε ὁρῶσα Νεκτάριε, ἐν δόξῃ τῇ οὐρανίῳ, καὶ μεγαλύνει Χριστόν, τὸν θαυματουργόν σε ἀναδείξαντα· ἡ νῆσος Αἰγίνης δέ, ἐξαιρέτως φαιδρύνεται, ὡς κεκτημένη, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ὡς ἀκένωτον, θησαυρὸν ἀγιάσματος. Πλέον δὲ τούτων γάννυται, Μονή σου ἡ ἔνθεος, πρὸς σὲ αἰεὶ ἀφορῶσα, καὶ ἐκβοῶσα σὺν δάκρυσι· Σὺ δόξα μου πέλεις, καὶ ἀντίληψις καὶ σκέπη, Πάτερ καὶ ἔφορος.

Δόξα. Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Εἰς τὸν στίχον, Δόξα.

Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ε ε ε χει ει ει ει μεν η ς ρα
νι ι ος Ι ε ρθ σα α λημ την η γι α
σμε ε νηνψυ υ χη ην σθ συντοις των Α γι ω ων
πνευ μα σιν α οι δι με Νε κτα α α α ρι ι ι
ι ε ε ε χει ει ει δε και η νη η
σο ο ο ος Αι γι ι νης τα χα ρι

το ο βρυ υ τα σϝ ϝ λει ψα α να πλϝ το ον
 θε ο ο ο σδο ο ο ο τον και ι α
 τρει ει ο ο ον α μι ι σθον παν τοι οι ων αρ
 ρω ω ω στη η μα α α των και αι πα ση ης
 θλι ι ι ι ψε ε ε ε ως εν αυ τοι οι οι οις
 γαρ προ οσ τρε χο ο ντες πα ντα χο θε εν οι πα
 α α σχο ο ο ο ντες τας ι α α σει εις κο ο
 ο μι ζο ονται και τα προς σω τη ρι αν αι αι τη
 η η η μα α α α τα και ευ χα ρι ι ι
 στω φω νη η δο ξα α α ζϝ ϝ ϝ ϝ σι τον
 σε δο ξα σα ντα α Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
 ω ω ω ω πρε ε σβε ευ ε δε ε ο ο με ε
 θα α α α α α α α α α υ πε ερ
 των ψυ χω ω ω ω ν η η η η μων

Και νυν. Θεοτοκίον.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^v _{δλ}

A νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φρα στως
συλλα βου ου σα σα ρκι ^v _{δλ} μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
στς ^v _{δλ} σων οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω
με ^v _{δλ} η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται
σμα των ^v _{δλ} νυντας η μων ι κε σι ι ασπροσ δε χο με
ε νη δυ σω ω πεισωθηναι παν τας η μα α α ασ ^v _{δλ}

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥοδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον·

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
ρον Δ_{22} τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα Δ_{22} α ρε τη ης φι
λον γνη σι ον π_9 Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι Δ_{22} ως
εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστῶ π_9 α να βλυ ζει γαρ ι
α α σεις παντο दा पास Δ_{22} τοις ευ λα βως κραυ γα ζσ σι π_9
δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στῶ Δ_{22} δο ο ξα τω
σε ε θαν μα στῶ σαντι Δ_{22} δο ο ξα τω ε νερ γῶ ντι δι
α σῶ πα σιν ι α α μα α τα π_9

Δόξα. Ἔτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Δι - θ

Ο σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ρα ρ χης σο φος ϵ_{22} δο
ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τῶ ζω ης Δ_{22} Νε
κτα ρι ε ο σι ε ϵ_{22} ο θεν τῶ Πα ρα κλη τῶ δο ξα
σθεις τη δυ να μει Δ_{22} δαι μο νας α πε λαυ νεις και νο

σὺ ντὰς ἰ ἀσαι ἔ τῆς πι στειπρο σὶ ο ντὰς τοὶς θεοὶς
λοι ψανοὶς σὺ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπαιώνος ἀποκρυφὸν καὶ Ἁγγελοὺς ἀ
γνωστον μυστηριον ἔ διὰ σου Θεοτοκε το κε τοὶς ε
πι γῆς πεφανερωται ἔ Θεὸς ἐν ἀσυγχυτῶ ε
νώσει σαρκου μενος ἄ και Σταυρον ἐκουσὶ ὡς ὑπερ
ῆμων κατὰ δεξάμενος ἔ διου ἀναστήσας τον
πρωτοπλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡ
μῶν ὧν

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *